

TÜHJA KÕHUGA TARKUST NÕUDMAS

Kolmapäeva õhtul oli järjekordne nõupidamine, kus räägiti Paide 1. keskkooli söökla remondist.

Ausalt öeldes peaks olema häbi sellest veel RÄÄKIDA. Vähemalt üks mees on ka «Järva Teataja» kaudu andnud kindla lubaduse, et 1. septembriks on söökla seadistatud ja lastel kõhud tühjaks ei jää. Kahjuks jäi tookord täpsustamata aastaarv. Nüüd on selle talve hari murtud ja koolijütsid silkavad lõunatunnil kes kuhu — koju, vanemate tööjuurde, linna peale jäätist limpsima jne. Ülerahvastuse tõttu pole koolis kohta ega võimalust, et kõigile teedki keeta. Kas on meil mõni selline instants, kes tunneks muret kasvava noorsoo tervise pärast?

Seis sööklas on selline, et kolmapäeva õhtuks oli küll olemas üks puuduolev partei, kuid mitte koolimajas. Samuti on puudu üks katel. Teised seadmed seisavad mõni nurgas, mõni ukse taga ja mõni veel kolmandas kohas. Kuigi olemasolevaid asju oleks juba seadistada saanud. Kahjuks ei saanud tollelt nõupidamiselt päris kindlat teadmist, kas seadistajat üldse on.

Söögiruumis on veel kõpitse-da ja maalritööd teha, nädalaga peaks hakkama saama, arvasid remondimehed. Niisama lootusrikas ei saa olla einelaua ja abiruumide suhtes: puudu on kraanikausse ja 250 meetrit defitsiitset tsingitud toru. Hetkest, kui viimane saadakse, kulub lõpliku valmimiseni veel vähemalt kuu aega. Saia müüma ja teed keetma võiks küll varem hakata, arvati. Kuid jah... On asju, mida ei saa välja vabandada okupatsiooni või raske üleminekuajaga.

Kahe nädala pärast kohtume taas.

KATRIN STREIMANN